

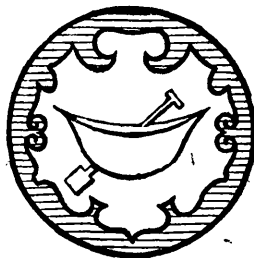
DZIENNIK

ZARZĄDU

Redakcja i administracja
ul. Pomorska 18.

Administracja czynna od godz. 9—12 wp.
Redakcja od godz. 2—3 po południu.

Prenumerata: Miesięcznie Mk. 200.000.—

M. ŁODZI

Ogłoszenie: Wiersz nonparelowy (cztery szp. na stronie) Mk. 50000.— Przed tekstem Mk. 150.000.— za wiersz (dwie szpalty na stronie) Drobne 10000 marek za wyraz. Najmniejsze ogłoszenie mk. 100.000.—

Cena egzemplarza 50.000 Mk

Nr 49. (219.)

Łódź, wtorek 27 listopada 1928 r.

Rok V.

Od Administracji.

Wobec bardzo znacznego powiększenia kosztów wydawnictwa „Dziennika Zarządu m. Łodzi“, zmuszeni jesteśmy podnieść na m. gruzień b. r. cenę egzemplarza pojedynczego „Dziennika“ do Mk. 50.000.—, zaś cenę prenumeraty miesięcznej do Mk. 200.000.—. Cena ogłoszeń na m. gruzień wynosić będzie: wiersz nonparelowy (4 szpalty na stronie) Mk. 50.000.—. Przed tekstem

Mk. 150.000.—. Drobne Mk. 10.000 za wiersz. Najmniejsze ogłoszenie Mk. 100.000.—.

P. T. Prenumeratorów zamiejscowych upraszamy o niezwłoczne przesyłanie prenumeraty za kwartał IV b. r. w łącznej sumie Marek 284.000.— (24.000 + 60.000 + 200.000), pod adresem administracji „Dziennika“, Łódź, Pomorska 18. W razie nieuregulowania zaległości do dn. 31 gruzień, wysyłka „Dziennika“ będzie bezwzględnie wstrzymana.

Inż. KOTOWICZ.

Dyrektor Wodociągów Miejskich
w Poznaniu.

Rozbudowa Wodociągów Miejskich w Poznaniu.

Na posiedzeniu poznańskiej Rady Miejskiej, odbytem 11 lipca b. roku, został jednogłośnie przyjęty przedłożony przez Magistrat a wypracowany przez Zarząd Wodociągów Miejskich projekt rozbudowy wodociągów.

Ze względu na to, że należyte zaopatrzenie miasta w wodę jest jedną z podstaw zdrowotności mieszkańców i każdy krok naprzód w rozwoju wodociągów jest równocześnie krokiem w kierunku dalszego rozwoju miasta, sprawie tej należy poświęcić nieco uwagi.

Gospodarka we wszystkich miejskich zakładach użyteczności publicznej powinna być prowadzona tak, aby zawsze ich zdolność produkcyjna wyprzedzała na kilka lat zapotrzebowanie miasta. Jest to konieczne

tak ze względu na nieprzewidziany wzrost konsumpcji, jak i na czas potrzebny na przeprowadzenie wymaganych inwestycji.

Wobec tego, że w normalnych warunkach miasta stale rozszerzają się, zakłady przemysłowe miejskie z natury rzeczy, aby dotrzymać kroku zwiększającemu się zapotrzebowaniu, muszą w swych poszczególnych częściach stale być rozbudowywane. Zarząd miasta musi zatem posiadać należyście opracowany program, wedle którego rozbudowa ma postępować.

Podczas gdy powiększenie zdolności produkcyjnej gazowni lub elektrowni jest związane tylko z powiększeniem urządzeń i maszyn i wymaga jedynie odpowiedniego terenu, zaś surowiec — węgiel jest zawsze do dyspozycji w dowolnej ilości, — zwiększenie wydajności wodociągów zależne jest ponadto od czynnika niepodlegającego woli ludzkiej, to jest, od wydajności terenu, z którego się wodę czerpie. Wyszukanie terenów, które mogłyby być przy dalszym rozwoju wodociągów wyzyskane dla poboru wody stanowi zawsze największą troskę zarządów wodociągów.

W okolicy Poznania niema takich terenów, któreby na dłuższy przeciąg czasu mogły dostarczyć miastu naturalnej wody gruntowej z pokładów dyluwalnych, poszczególne tereny wystarczyłyby tylko na kilka najbliższych lat, zatem chcąc te wykorzystać miasto musiałoby co kilka lat budować nowy wodociąg. Dolne piętro wody gruntowej, pomimo wymaganych znacznych kosztów założenia, nie daje gwarancji, że dostarczy potrzebnej ilości nadającej się do picia niezabarwionej wody.

Próby usunięcia zabarwienia, przeprowadzone w latach 1910—1911, nie dały zadawalniającego wyniku.

Pozostałoby jeszcze użycie do wodociągów wody powierzchniowej z jeziora Kiekrz lub z Warty przy zastosowaniu wolnodziałających filtrów piaskowych. Wobec niekorzystnych wyników uzyskanych przez miasto po zbudowaniu pierwszego wodociągu w Poznaniu, dostarczającego filtrowanej wody z Warty, taki sposób rozwiązania z góry wykluczono.

Dzisiaj miasto pobiera około $\frac{2}{3}$ całej swej wody z doliny Warty w Dębnie. Woda ta tylko w małej części jest naturalną wodą gruntową, przeważnie jest tak zwana sztuczną rzecznią wodą gruntową, która powstaje przez wsiąkanie wody z Warty do terenu. Badania wykazały, że woda ta przepływając kilkadziesiąt metrów warstwami piasku i żwiru doskonale się oczyszcza pod względem bakterjologicznym i mechanicznym; rozpuszczając spotkane po drodze sole, mineralizuje się, nabierając własności naturalnej wody gruntowej; jedynie temperatura tej wody ulega większym wahaniom.

Zauważyć należy, że dotychczasowe doświadczenie, oparte na kilkunastoletnim poborze wody z Dębiny do wodociągów, w każdym razie dało najlepsze wyniki. Dlatego też przystąpiono do dokładnego zbadania doliny Warty w okolicy Dębiny, celem określenia, z jaką ilością sztucznej wody gruntowej można tam się liczyć. Okazało się, że po rozszerzeniu ujęcia na długość 3,5 klm. wzdłuż Warty, można uzyskać 33000 m³ wody dziennie, po wykonaniu sztucznego nawodnienia terenu ilość ta może dochodzić do 100000 m³. Dodać należy, że wodociągi dla miast, zasilane sztucznie wytwarzaną wodą gruntową, istnieją od szeregu lat i niektóre z nich, jak na przykład Wodociąg Westfalski, już dzisiaj doszedł do kilkuset tysięcy m³ wydajności dziennej, zaś w przyszłości po dalszym powiększeniu będzie dostarczał przeszło pół miliona m³ dziennie sztucznie wytworzonej wody gruntowej.

Ilość wody, którą można uzyskać w dolinie Warty w okolicy Dębiny wystarczy dla Poznania na długi przeciąg czasu (na 40 do 50 lat).

Zatem sprawa terenów wodonośnych została rozwiązana. Przejdźmy do urządzeń dla oczyszczania wody, jej przechowania i doprowadzenia do miasta.

Nie ma potrzeby budować naraz tak wielkiego zakładu, aby odpowiadał całej dysponowanej w terenie ilości wody; poszczególne objekty jednakże powinny być tak pomyślane, aby dalsze powiększenie ich było wykonalne.

Obecna stacja pomp i odżelaziaczy, znajdująca się obok gazowni, przy zachowaniu dotychczasowego sposobu odżelaziania, mogłaby być po zburzeniu dwu domów mieszkalnych rozszerzona dla ilości do 50.000 m³ wody dziennie, odbyłoby się to jednakże kosztem ścieśnienia gazowni i zrzeczenia się usunięcia z wody wodociągowej powodującego często zmańcenia w sieci miejskiej—manganu.

Ta okoliczność jak też potrzeba zmiany filtrów ze względu na oczyszczenie wody z manganu skłoniły do przeniesienia stacji pomp do Dębiny już teraz.

Miejsce odpowiednie znalazło się na gruntach miejskich, położonych ponad linią zalewu Warty obok toru kolejowego Poznań — Jarocin. Teren ten o powierzchni około 40 morgów daje możliwość rozbudowy w przyszłości stacji pomp dla ilości wody do 100.000 m³ na dobę.

Zaprojektowano narazie następujące budowle: 40 nowych studzien z lewarem, budynek maszynowy z kotłownią, budynek do przewietrzania wody, 2 filtry każdy na 25.000 mtr.³ i wreszcie zbiornik dla wody oczyszczonej o pojemności 6000 mtr.³ Ponadto zostanie wykonany dojazd kolejowy dla dowozu węgla. Budynek maszynowy i kotłownię pomyślano tak, aby w przyszłości mogły się zmieścić kotły i maszyny wraz z potrzebną rezerwą dla 100.000 mtr.³ wody dziennie.

Obecnie zostaną przeniesione pompy ustawione na Grobli, które mogą dostarczyć do 30.000 mtr.³ wody na dobę.

Filtry, mające za zadanie w dzisiejszej stacji pomp zatrzymywać tylko szlam żelazny, ze względu na potrzebę zatrzymania także i szlamu manganowego muszą być zmienione na inne.

Nowa stacja pomp musi być połączona z miejską siecią wodociągową i w tym celu zostanie założony rurociąg 500 mm średnicy. Jako drugi rurociąg tłoczny zostanie użyty przewód o średnicy 450 mm. którym obecnie przepływa woda z Dębiny do stacji pomp na Grobli. Powstaną więc dwa przewody do nowej stacji pomp do miasta, które będą stanowiły dla siebie rezerwę w razie pęknięcia jednego z nich.

Poszczególne części projektowanego zakładu ze względu na przewidziane przyszłe rozszerzenie, nie posiadają jednakowej wydajności, mianowicie, studnie mogą dostarczyć do 30.000 mtr.³ dziennie, całą tę ilość wody może przeprowadzić do studni zbiorczej zaprojektowany lewar. Maszyny dla wody surowej (nie odżelazionej) są w stanie wypompować do 30.000 mtr.³, przewietrzacz i 2 filtry mogą oczyścić z żelaza i manganu do 50.000 mtr.³.

Maszyny doprowadzające oczyszczoną wodę do miasta dadzą do 30.000 mtr.³ na dobę. Oba rurociągi do miasta dadzą do 38.000 mtr.³ wody, jednakże mogłyby być przy przeciążeniu użyte do pompowania nawet 42.000 mtr.³ na dobę.

Najmniejszą wydajność posiadają maszyny pompowe i studnie, bo mogą dać tylko około 30.000 mtr.³ wody na dobę; te będą musiały przy rozszerzeniu się miasta przede wszystkim być powiększone. Potrzeba takiego powiększenia zajdzie prawdopodobnie po 10 latach. Następnie przyjdzie kolej na lewar, doprowadzający wodę do studni zbiorczej, a także

na ułożenie trzeciego przewodu do miasta. Urządzenia do sztucznego nawodnienia będą potrzebne wówczas, gdy zużycie wody w mieście dojdzie do 40.000 mtr.³ dziennie, zaś założenie drugiego szeregu studzien nastąpi, gdy ilość ta dojdzie do 60.000 mtr.³. Wtenczas miasto będzie musiało także przystąpić do budowy drugiego kompletu odżeleziaczy i nowego zbiornika dla wody czystej.

Zwiększanie ilości maszyn pompowych powinno dotrzymywać kroku wzrostowi miasta. Przewiduje się po zupełnej rozbudowie ustawienie po 4 garnitury pomp dla wody surowej i oczyszczonej, które by miały wydajność do 150.000 mtr.³ na godzinę, t. j. posiadały 50 proc. rezerwy.

Do wyżej podanego należy dodać kilka uwag, dotyczących sfinansowania zamierzonej budowy.

Przed wojną przy cenie wody 20 fenigów za 1 mtr.³ około 10 fenigów szło na pokrycie pożyczek i na fundusz odnowienia.

Pożyczki przedwojenne były długoterminowe i stosunkowo nisko oprocentowane, dzisiaj kredyt znacznie podrożał i pożyczka, z której miasto mogłoby skorzystać dla budowy wodociągów, byłaby krótkoterminowa (10 lat) o stosunkowo wysokim oprocentowaniu (7 proc. rocznie). Wojna spowodowała, że poprzednio zaciągnięte pożyczki w markach niemieckich tak wobec spadku waluty zmalały, że mogły być bez trudności umorzone.

Koszt wody zatem obciążą jedynie nowa pożyczka, i obciążenie to wobec niekorzystnych warunków kredytowych będzie tak wielkie, jak przed wojną, t. j. około 10 fenigów złotych na 1 mtr.³ wody, i w tej kwocie nie będzie wcale składki na fundusz odnowienia.

Obciążenie jednego mtr.³ wody będzie w miarę wzrostu konsumcji zmniejszać się, przez co automatycznie powstanie nadwyżka na fundusz odnowienia, zaś po 10 latach, gdy zajdzie potrzeba dalszej rozbudowy, pożyczka będzie już spłacona i nowe inwestycje o mniejszych niż dzisiaj rozmiarach obciążą 1 mtr.³ wody kwotą znacznie niższą. To samo można powiedzieć o dalszych budowlach wodociągowych, których koszt rozłoży się na znacznie większą ilość mtr.³ wody, niż dzisiaj.

Dzisiaj więc miasto poniesie większe ofiary niż przyszłe pokolenia, które właściwie będą korzystać z postanowionych przez dzisiejszą Radę Miejską budowli.

Dział sprawozdawczy.

Protokół.

11 (I sesji) posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dn. 15 listopada 1923 r.

Komplet radnych: 75, obecnych radnych: 68.
Komplet członków Magistratu: 11, obecnych członków Magistratu 9.

Posiedzenie otworzył o g. 8 m 10 wiecz. zastępca przewodniczącego Rady Miejskiej dr. J. Rosenblatt, w obecności quorum Rady (77 członków), zaprosiwszy do stołu prezydjalnego rr. sekretarzy W. Credową i K. Dworznieckiego, oraz dyrektora Biura Rady Miejskiej p. P. Rundo do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

1. Zawiadomienie członków Rady Miejskiej: Bechnera, Cynarskiego, Kałużyńskiego, Kopcińskiego, Muszyńskiego, Praszkiern, usprawiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu w dniu dzisiejszym.

2. Uchwały Magistratu:

a) № 558 z dn. 2 listopada r. b. treści następującej:

„Na wniosek Oddz. do spraw personalnych Wydz. Prezydjalnego № P. 3671/23-I z dn. 2 listopada 1923 r. postanowiono, opierając się na art. 1 dz. III „Przepisów o uposażeniu pracowników miejskich m. Łodzi“, uchwałe Rady Miejskiej № VI z dn. 16 sierpnia 1923 r. i orzeczeniu Wojewódzkiej K sji do badania wzrostu kosztów utrzymania w Łodzi z dn. 1 listopada 1923 r.;

1. podwyższyć wysokość mnożnika, regulującego pobory pracowników Zarządu Miejskiego, na miesiąc listopad 1923 r. o dalsze 74,44%, t. j. z 561.181 punktów do 978,924 punktów, oraz

2. przelać odpis niniejszej uchwały Rady Miejskiej do wiadomości“.

b) № 515 z dn. 26 października r. b. o podwyższeniu, poczynając od dn. 11 października 1923 r., opłat za leczenie i utrzymanie umysłowo-chorych stałych mieszkańców m. Łodzi w Zakładzie Psychiatrycznym w Kocborowie do mk. 90,000.— za chorego dziennie.

c) № 561 z dn. 2 listopada r. b. o podwyższeniu o 235.13%, poczynając od dn. 2 listopada 1923 r., opłat kancelaryjnych za świadczania Urzędu Stanu Cywilnego.

d) № 512 z dn. 26 października r. b. treści następującej:

„Zgodnie z wnioskiem Oddziału Obowiązku Szkolnego № 37/23 IIIa z dn. 23 października 1923 r. uchwalono wydać rozporządzenie treści następującej:

W myśl uchwały Rady Miejskiej z dn. 27 września 1923 r. oraz na mocy postanowienia Namiestnika Królewskiego z dn. 31 grudnia 1816 r. (art. 12 i 26), instrukcji Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji z dn. 19 marca 1817 r. № 926/243 i reskryptu K-sji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych z dn. 28 kwietnia 1846 r. № 4431 — Magistrat m. Łodzi postanawia co następuje:

1. Urzędy Starszych zgromadzeń rzemieślniczych (cechy) obowiązane są przedkładać Prezydentowi Miasta do podpisu świadectwa uczniów, kończących praktykę zawodową.

2. równocześnie ze świadectwami o ukończeniu praktyki zawodowej powinny być przedkładane świadectwa o ukończeniu przez uczniów Miejskiej Szkoły Wieczornej dla młodzieży, pracującej w rzemiosłach, przemyśle i handlu, w przeciwnym wypadku Prezydent Miasta odmawia swego podpisu,

3. świadectwa o ukończeniu praktyki zawodowej w rzemiosłach bez podpisu Prezydenta Miasta są nieważne, a wydawanie takich świadectw będzie ścigane sądownie,

4. czynność podpisywania świadectw z odbytej praktyki zawodowej w rzemiosłach, jako też przeglądanie załączonych świadectw z ukończenia Miejskiej Szkoły Wieczornej dla młodzieży, pracującej w rzemiosłach, przemyśle i handlu, Prezydent Miasta może przekazać ławnikowi Wydz. Oświaty i Kultury.

5. przejściowo rygor ten stosowany będzie w rozwoju stopniowym: w roku 1923 do młodzieży roczników 1908 i 1909, w roku 1924 do roczników 1908, 1909, 1910 i wreszcie, poczynając od roku 1925, do wszystkich uczniów, kończących praktykę zawodową w rzemiosłach,

6. rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia w „Dzienniku Zarządu m. Łodzi“.

3. Pismo r. Ch. L. Poznańskiego z dnia 15 b. m. treści następującej:

„Wobec tego, że p. Przewodniczący, nie zwołując posiedzeń Prezydium w komplecie, w dalszym ciągu ignoruje prawa członków Prezydium, zastrzeżone art. 1 Regulaminu, i że nie mogę uważać czynności sekretarza za wyłączne zasiadanie przy stole prezydjalnem, w myśl uchwały frakcji Bundu oświadczam, że aż do przywrócenie stanu normalnego nie będę sekretarował na posiedzeniach R. M.

Upraszam o odczytanie niniejszego listu na dzisiejszem posiedzeniu Rady Miejskiej i o wniesienie go w całości do protokołu posiedzenia Rady Miejskiej“.

4. Odezwał fr. Bundu z dn. 15 b. m. treści następującej:

„Nie zważając na oświadczenie przedstawiciela naszej frakcji na posiedzeniu Rady Miejskiej w dn. 8 b. m., że frakcja nie zgadza się na listę kandydatów do Miejskiej Komisji Szacunkowej, przewodniczący Rady Miejskiej traktował w dalszym ciągu listę tę, jako listę konwentu seniorów, co jest nowem pogwałceniem regulaminu (§ 25) i zwyczajów parlamentarnych, dotychczas przyjętych i w Radzie Miejskiej Łódzkiej.

Przeciwko temu zakładamy najenergiczniejszy protest. Prosimy o odczytanie protestu na dzisiejszem posiedzeniu Rady Miejskiej i o wniesienie go w całości do protokołu posiedzenia Rady Miejskiej.

5. Krótkie zapytania:

a) 1. r. Schweiga w sprawie bicia uczniów-żydów na kursach dokształcających w szkole przy Pl. Dąbrowskiego 2,

2. odpowiedź w. prez. Wojewódzkiego, iż Magistrat udzieli wyjaśnień na następnem posiedzeniu Rady,

b) 1. r. Mineberga w sprawie nadużyć w Wydz. Plantacji Miejskich,

2. odpowiedź w. prez. Wojewódzkiego w imieniu Magistratu, iż w związku z wykryciem w Wydziale tym nadużyć w postaci wycinania drzew, Magistrat zawiesił w czynnościach dy-

rektora Plant. Miejsk. i odpowiedniego ogrodnika, oraz iż po przeprowadzeniu śledztwa, wynik tegoż poda Radzie Miejskiej do wiadomości.

c) 1. r. Puto w sprawie niezwołania dotychczas Rady Szkolnej,

2. odpowiedź ławn. Hajkowskiego w imieniu Magistratu, iż zwoływanie posiedzeń Rady Szkolnej należy do kompetencji Inspektora, i że Magistrat w tej sprawie już zwrócił się do Inspekcji; po otrzymaniu odpowiedzi, poda ją R. M. do wiadomości.

Uchwalono:

A. w sprawach objętych porządkiem dziennym —

I. W sprawie wyboru k-syj poborowych koni dla m. Łodzi (odezwa Komisarza Rządu na m. Łódź z dn. 3.XI.23 r.)—

ustalić następujący skład k-syj:

członkowie: rr. Bartczak St., Bialer I. M., Dębowski L., Grass O., Groszkowski W., Kurek F., Rode L., Słoniewski St., Turski Fr., Zubert J.,
zastępcy: rr. Dąbrowski Fr., Kenigsberg S. A., Krasucki M., Kuk L., Mendelson U. I., Młotecki J., Pawlak M., Praszkiar G., Wojakowski R., Zajdler O.

Wyboru dokonano przez aklamację na zasadzie listy kompromisowej przedstawionej przez Konwent Senjorów.

II. W sprawie przepisów o urządzeniu i utrzymywaniu składów kości i szmat w m. Łodzi —

1. rozesłanie przepisów uznać za 1-e czytanie,

2. Rada Miejska, przychyłając się do wniosku Magistratu № 328 z dn. 25 września 1923 r., zatwierdza w 2-iem i 3-iem czytaniu

P R Z E P I S Y

o urządzeniu i utrzymywaniu składów kości i szmat w m. Łodzi.

W wykonaniu art. 14 rozporządzenia Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dz. Ust. 55 poz. 346), Rada Miejska m. Łodzi w celu skutecznego zwalczania chorób

zakaźnych i w interesie dobra ogólnego podaje do wiadomości, iż w obrębie m. Łodzi obowiązują następujące przepisy o urządzeniu i utrzymywaniu składów kości i szmat.

1. Składy kości i szmat mogą być otwierane w miejscach oddalonych od środka miasta i mniej zaludnionych, na obszernych placach zdala od zabudowań mieszkalnych za zezwoleniem upoważnionych do tego władz na zasadzie opinii k-sji sanitarno—weterynaryjnej (dla składów kości) lub k-sji sanitarnej (dla składów szmat.)

Uwaga: Ograniczenia co do otwierania składów szmat, wyszczególnione w punkcie powyższym nie dotyczą szmat i odpadków, sprawdzonych z zagranicy w stanie zdezynfekowanym.

2. W razie urządzenia składu szmat w połączeniu ze składem kości, miejsca dla przetrzymywania kości i szmat powinny być oddzielne.

3. Składy powinny być urządzone w budynkach trwale zbudowanych, mających podłogi nieprzemakalne, dostateczny dopływ światła dziennego i urządzenie wentylacyjne, składające się z odchylanych okienek górnych, umieszczonych w ścianach przeciwległych budynków na wysokości conajmniej 1 mtr. od podłogi. Ściany tych budynków powinny być szczelne, równe i otynkowane wewnątrz.

4. Wymiary pomieszczenia na składy określa w każdym wypadku komisja sanitarno — weterynaryjna względnie sanitarna.

5. Ściany składów powinny być osmolowane na całej wysokości, smolowanie powinno się odbywać przynajmniej 3 razy do roku oraz na każde żądanie Dozoru sanitarno-weterynaryjnego.

6. Składy szmat powinny składać się przynajmniej z 2-ch oddziałów: jednego do przechowywania pak z gotowym towarem i drugiego na szmaty nieuporządkowane, gdzie może się również odbywać sortowanie szmat, pod warunkiem dostatecznego oświetlenia i wentylacji.

7. W składach kości i szmat powinna znajdować się umywalnia z dostatecznym zapasem wody czystej, mydła, ręczników, wody karbolowej dla dezynfekowania rąk robotników, jak również oddzielne pomieszczenie dla przebierania się pracowników i szafy dla przechowywania ubrania brudnego, którego do domu zabierać nie wolno.

8. Wszelkie szmaty, sprowadzane do miasta, powinny być dezynfekowane przed dalszym transportem. Sortowaniu mogą podlegać jedynie szmaty dezynfekowane.

Szmaty przywożone do miasta wozami lub taczkami powinny mieć trwałe zewnętrzne opakowanie z płótna, w razie zaś użycia do opakowania materiału wadliwego, należy je doprowadzić do porządku, a szmaty na żądanie policji lub dozoru sanitarnego zdezynfekować.

9. Do zbierania kości i szmat mogą być, za zezwoleniem odpowiednich władz (władz administracyjno-policyjnych) zaprowadzone wozy przy zastosowaniu jednak następujących warunków: a) wozy mogą być ustawiane jedynie na placach niezabudowanych, w odległości conajmniej 100 mtr. od okien zabudowań mieszkalnych i mogą służyć do przechowywania zarówno kości jak i szmat, b) na ustawienie wozu na takich placach należy wyznaczyć conajmniej 25 mtr. kw., miejsce to wybrukować i ogrodzić parkanem 2 mtr. wysokim, c) wozy powinny być zrobione z desek szczelnie zbitych i osmołowanych z obydwóch stron; do jednoczesnego przechowywania kości i szmat wozy powinny być przedzielone przegródką na 2 części i zamykane pokrywą szczelnie dopasowaną, d) w miejscach postoju wozów nie wolno oczyszczać kości ze ścięgien i mięsa, ani sortować kości lub szmat, ani wytapiać tłuszczu z kości, e) kości i szmaty należy wywozić codziennie na tym samym wozie, na którym są złożone, opróżnione wozy powinny być zmywane mlekiem wapiennym, f) w

miejscach postoju wozów powinien znajdować się zapas wapna gaszonego, umywalnia do rąk z czystą wodą, mydło, czyste ręczniki i woda karbolowa dla mycia i dezynfekowania rąk robotników, g) w razie zabudowy danej miejscowości postój wozów powinien być usunięty z tego miejsca.

10. Kości surowe z resztkami mięsa, ścięgien i t. p. mogą być przechowywane w składach, jedynie w takim czasie, w którym nie może nastąpić ich psucie.

11. Przewozić kości przez miasto wolno jedynie zamknięte w pakach lub beczkach, lub też na wozach szczelnie zamkniętych.

12. W razach potrzeby kości, przeznaczone do wywiezienia ze składu, jako też cały lokal składu ulegają, na żądanie według wskazówek przedstawiciela miejskiego dozoru weterynaryjnego odpowiedniemu oczyszczeniu i odkażeniu na koszt właściciela.

13. Przepisy niniejsze powinny być wywieszane w miejscu widocznym w każdym składzie kości i szmat wraz z zezwoleniem na prawo utrzymywania tego składu.

14. Za niespełnianie wynikających z niniejszych przepisów obowiązków względnie za wszelkie uchybienie obowiązkowi, wynikającym z niniejszych przepisów, winni podlegać w myśl art. 8 ustawy z dn. 14 lipca 1920 r. (Dz. Ust. 61 poz. 388) w drodze administracyjnej karze do wysokości mk. 10.000.— lub 3-ch miesięcy aresztu względnie grzywny i aresztu łącznie.

15. Przepisy niniejsze obowiązują z dniem zatwierdzenia przez Radę Miejską.

III. W sprawie przepisów o zarządzaniu i utrzymywaniu stajen w m. Łodzi.

1. rozesłanie przepisów uznać za pierwsze czytanie,

2. Rada Miejska, przychyłając się do wniosku Magistratu № 325 z dn. 25 września 1923 r., zatwierdza w 2-iem i 3-iem czytaniu następujące

P R Z E P I S Y

o urządzaniu i utrzymywaniu stajen w m. Łodzi.

W wykonaniu art. 14 rozporządzenia Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami z dn. 10 czerwca 1921 r. (Dz. Ust. 56, poz. 346), Rada Miejska m. Łodzi, w celu skutecznego zwalczania chorób zakaźnych i w interesie dobra ogólnego podaje do wiadomości, iż w obrębie m. Łodzi obowiązują następujące przepisy o urządzaniu i utrzymywaniu stajen.

I. Stajnie, położone w obrębie miasta Łodzi, powinny co do swego urządzenia odpowiadać następującym wymaganiom:

1. Stajnie nie mogą być położone w oddaleniu mniejszem, niż 6 metrów od studni i ubikacyj zamieszkanym i nie mogą mieć ścian wspólnych z ubikacjami mieszkalnymi, — stajnie w nowobud. domach minim. — w odległości 10 metrów.

Uwaga: Urządzenie stajen pod mieszkaniem może być dopuszczalne, o ile stajnia przeznaczona na utrzymywanie 1-2 koni, mieści się w budynku murowanym, jest przesklepiona i posiada w murach wyciągi, wychodzące ponad dach.

2. Stajnie mogą być murowane lub drewniane, trwale zbudowane i muszą posiadać odpowiednie urządzenia dla wentylacji oraz obfite oświetlenie światłem dziennym. Okna w stajniach powinny być oszklone.

3. Minimalne wymiary powinny wynosić: wysokość 2 mtr. 50 ctm. od podłogi do sufitu (pułapu) względnie do górnej części ściany, na której opiera się dach, szerokość (głębokość) — 3 mtr. 50 cm., licząc na stanowisko konia 2 mtr. 10 cm. i na przejście 1 mtr. 40 cm., długość — zależnie od ilości koni utrzymywanych, przyczem szerokość stanowiska dla 1 konia powinna wynosić co najmniej 1 mtr. 40 cm.

4. Wysokość wejścia do stajni nie może być niższa niż 1 mtr. 90 cm.

5. Poziom stajni powinien być wzniesiony ponad poziom podwórza

o tyle, by wody deszczowe nie mogły przedostawać się do stajni.

Podłogi powinny być z odpowiedniami spadkami i ściekami, prowadzającymi do zbiorników w § 6 opisanych, względnie do ustępów, przyczem dla odprowadzania nieczystości płynnych ze stajen muszą być urządzone szczelnie nakryte kanały lub użyte rury.

6. Zbiorniki dla płynnych nieczystości stajennych powinny być urządzone poza stajnią z materiału nieprzemakalnego i posiadać pokrywy, szczelnie je zamykające.

7. Przy każdej stajni powinna być urządzona specjalna szczelna skrzynia do nawozu, szczelnie zamykająca się i wysmarowana z zewnątrz i wewnątrz smołą gazową; rozmiary tych skrzyń powinny być dostosowane do ilości utrzymywanych koni.

8. Dachy stajen powinny być utrzymywane w należytem stanie, wykluczającym przeciekanie ich.

II. Stajnie powinny być stale utrzymywane w czystości, nawóz z nich codziennie przynajmniej raz jeden usuwany, opróżnianie zbiorników z nawozu i gnojówki powinno być uskuteczniane, o ile można, jak najczęściej, w każdym razie nie mniej niż 1 raz w tygodniu, przyczem w żadnym razie niedozwolone jest usuwanie nawozu do śmietników, ześ gnojówki do ścieków podwórzowych lub ulicznych. Po każdorazowym opróżnieniu i oczyszczeniu należy zbiorniki do nieczystości stajennych starannie odkazić.

Teren, okalający stajnie, musi być stale utrzymywany we wzorowej czystości.

W odstępach co najmniej 3-miesięcznych powinny być stajnie starannie wybielone wapnem.

Stajnie podlegają kontroli sanitarno-weterynaryjnej.

Stajnie otwarte przed wydaniem przepisów niniejszych mają być doprowadzone do stanu wymaganego przez przepisy w terminie wyznaczonym przez komisję.

Stajnie, których doprowadzenie do stanu należytego okaże się nie-

możliwe, jako też stajnie niedoprowadzone w wyznaczonym przez komisję terminie do wymaganego stanu, zostaną zamknięte.

III. Za niespełnianie wynikających z niniejszych przepisów obowiązków wzgl. za wszelkie uchybienie obowiązkom, wynikającym z niniejszych przepisów, winni podlegają w myśl art. 8 ustawy z dn. 14 lipca 1920 r. (Dy. Ust. 61, poz. 3-8) w drodze administracyjnej karze do wysokości mk. 10.000.— grzywny lub 3-ch miesięcy aresztu względnie grzywny i aresztu łącznie.

IV. Przepisy niniejsze obowiązują z dniem zatwierdzenia przez Radę Miejską.

Następujący dezyderat k-sji do spraw ogólnych:

Rada Miejska wyraża życzenie, aby k-sja sanitarno — weterynaryjna przy wyznaczaniu terminu na przeróbki stajen już istniejących brała pod uwagę stan zamożności właścicieli tychże.

IV. W sprawie afiszów Tow. „Rozwój” wzgl. odczytów prof. Jaxy-Chameca (w zw. z wnioskami rr. Holenderskiego, Milmana i Schweiga).
na wniosek Koła Narodowego — przejść nad sprawą do porządku dziennego.

V. W sprawie mebli i urządzeń mieszkaniowych, rozpozyczonych przez Magistrat osobom i instytucjom prywatnym —

Przyjmując do wiadomości wyjaśnienia k-sji do spr. ogólnych, iż Magistrat w liczbie wypożyczonych mebli własnych nie posiada, i że wypożyczone meble są oddane Magistratowi do przechowania przez wojskowych rosyjskich w chwili wybuchu wojny, Rada Miejska postanawia:

1. wezwać Magistrat do zinventaryzowania i odebrania wypożyczonych mebli,
2. sprawę wezwania właścicieli mebli, przez ogłoszenie w pismach społecznych, do odbioru tychże w określonym terminie, po upływie któ-

rego przejąć je na własność miasta ewent. sprzedać z licytacji — przekazać k-sji regulaminowo—prawnej dla zajęcia stanowiska.

VI. W sprawie przeniesienia w stan spoczynku p. Edwarda Kuźmińskiego, st. kancelisty Biura Ks. Stałej Ludności —

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 464 z dn. 19 października 1923 r., postanawia

1. opierając się na „Przepisach o odprawach i zaopatrzeniu emerytalnem pracowników miejskich m. Łodzi i ich rodzin”, przenieść z dn. 1 listopada 1923 r. w stan spoczynku p. Edwarda Kuźmińskiego, st. kancelistę Biura Książ Stałej Ludności, oraz przyznać mu w drodze wyjątku, poczynając od tego dnia, rentę dożywotnią w wysokości poborów miesięcznych urzędników miejskich X kategorii (pensja zasadnicza, dodatek drożyzniowy i dodatek rodzinny),

2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

VII. W sprawie umowy pomiędzy Magistratem m. Łodzi a Dyrekcją Teatru Miejskiego (w zw. z wn. Magistratu № 535 z dn. 30 X 23 roku) —

1. uchylić p. 1 właściwego wniosku Magistratu,

2. upoważnić Magistrat do udzielenia Dyrekcji Teatru Miejskiego w Łodzi dodatkowego subsydjum w ten sposób, że norma podwyżki, przewidziana w § 4 umowy, może być podnoszona w granicach, nie przekraczających połowy tej normy, stosownie do tego, czy Magistrat uzna konieczność uzupełnienia subsydjum. Dodatkowe subsydjum obowiązuje od 1 października 1923 r. O przyznaniu dodatkowego subsydjum Magistrat za każdym razem obowiązany jest zawiadomić Radę Miejską,

3. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały, jako też nałożenia na K-sję Teatralną obowiązku czuwania nad gospodarke finansową Teatru Miejskiego.

VIII. W sprawie podwyższenia opłat za czyszczenie kominów —

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 506 z dn. 26 października 1923 r., postanawia

1. zezwolić Cechowi Kominarzy w Łodzi na pobieranie w miesiącu październiku 1923 r. następujących opłat za czyszczenie kominów w mieście:

a) za palenisko wogóle marek 1.000.—

b) za palenisko w domu partelowym mk. 1.500.—

c) za piec piekarski mk. 60.000.—

d) za piec piekarski z wieloma przewodami mk. 90.000.—

e) za kuchnie hotelowe i restauracyjne, pralnie, jadalnie (od przewodu) mk. 30.000.—

f) za kominy przemysłowe farbniarskie, mydlarskie, (od przewodu) mk. 60.000.—

2. upoważnić Magistrat do automatycznie o podwyższenia w przyszłości wyżej wymienionych stawek, w myśl miesięcznych orzeczeń Wojewódzkiej K-sji do badania wzrostu kosztów utrzymania w Łodzi, bez każdorazowego zwracania się w tej sprawie do Rady Miejskiej,

3. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały oraz przesyłania Radzie powziętych uchwał do wiadomości.

IX. W sprawie strejku lekarzy Kasy Chorych (w zw. z wnioskiem r. Holenderskiego) —

następujący wniosek k-sji do spr. ogólnych:

Rada Miejska wzywa Magistrat do bezzwłocznej ingerencji w kierunku jak najrychlejszego zlikwidowania strejku lekarzy Kasy Chorych pod warunkiem zaspokojenia słusznych żądań tychże.

B. poza porządkiem dziennym

(wnioski nagłe)

I. W sprawie podwyższenia podatku od ładunków kolejowych na rzecz m. Łodzi —

a) uznać nagłość właściwego wniosku Magistratu,

b) na wniosek wprez. Wojewódzkiego przystąpić do merytorycznego rozpatrywania sprawy.

c) Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 630 z dn. 13 listopada 1923 r., postanawia:

1. Nadać § 3 statutu o podatku od ładunków kolejowych na rzecz m. Łodzi następujące brzmienie:

§ 3. „Podatek od ładunków kolejowych na rzecz m. Łodzi wynosi:

a) od przesyłek pośpiesznych mk. 30.000.— za 100 kg. wagi brutto,

b) od przesyłek zwyczajnych mk. 12.000.— za 100 kg. wagi brutto.

Podług powyższych stawek oblicza się również transporty z drobiem, przyczem od całowagonowych przesyłek drobiu o 1-iej lub 2-ich podłogach pobiera się połowę należności, zaś przy 3-ich lub więcej podłogach pobiera się całkowitą należność. Za podstawę przyjmuje się wagon przeciętnej ładowności, t. j. wagon 15-tonnowy.

Podatek oblicza się przy drobnych przesyłkach od każdych 10 kg., przyczem niepełne dziesiątki kilogramów liczy się za pełne, przy ładunkach sól i całowagonowych zaczęte 10 kg. liczy się za 100 kg.

c) od przesyłek jednostkowych, zwyczajnych i pośpiesznych, za które podatek przewozowy oblicza się nie według wagi,

1. za konie i bydło rosłe mk. 75.000.— od sztuki,

2. za wszelkie zwierzęta marek 18.000.— od sztuki.

Najniższa kwota podatku miejskiego wynosi mk. 30.000.—.

2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

d) następujący wniosek:

„Rada Miejska wzywa Magistrat do przedstawienia w ciągu miesiąca grudnia r. b. nowego projektu statutu o podatku od ładunków kolejowych z uwzględnieniem proporcjonalności do klasyfikacji stawek kolejowych“.

II. W sprawie bicia obywateli żydów przez funkcjonariuszy Policji Państwowej w Łodzi w obrę-

bie III Komisarjatu (w zw. z wn. fr. Żydowskiej, Bundu i r. Holenderskiego)—

1. uchylić nagłość sprawy,

2. sprawę, jako zwykłą, przekazać k-sji do spraw ogólnych do regulaminowego traktowania.

Z powodu wyczerpania porządku dziennego przewodniczący o godz. 11 min. 30 w nocy zamyka posiedzenie,

Przewodniczący: (—) J. Rosenblatt.

Prowadzący protokół: (—) P. Rundo.

Sprawozdanie z działalności Oddziału Obrachunkowego za okres czasu od 1 kwietnia r. b. do 30 czerwca r. b.

Po zestawieniu zamierzeń skarbowych na rok budżetowy 1923 wyłonił Magistrat— na skutek odnośnego wniosku Oddziału Obrachunkowego—specjalną Komisję fachową, która miała zamierzenia te szczegółowo zbadać i przy rozpatrywaniu ich na plenarnem posiedzeniu Magistratu wysunąć swe ewentualne uwagi wzgl. zastrzeżenia.

Chodziło tu przede wszystkim o to, by rozpatrując zamierzenia m. Łodzi Komisja ta przedłożyła Magistratowi swe wnioski w kierunku zwinięcia jednych, a rozwinięcia działalności innych instytucyj miejskich, których istnienie przynosi pożytek szerszym warstwom społeczeństwa, dalej zaś chodziło o to, by w związku z poważnym niedoborem budżetowym, zastanowić się nad wyszukaniem nowych źródeł dochodowych.

Wyłoniona ad hoc Komisja rozpatrywała zamierzenia przez szereg tygodni, dokładnie badając przedłożony materiał i ogromnie ułatwiając pracę, umożliwiając Magistratowi zatwierdzenie zamierzeń w stosunkowo krótkim czasie.

Dnia 28 maja r. b. oddano cały materiał do druku, który do upływu wskazanego powyżej czasokresu pozostawał jeszcze w drukarni.

Ponieważ dnia 19 lutego r. b. rozwiązano Radę Miejską, a Magistrat m. Łodzi—działał w myśl art. 66 dekretu o samorządzie miejskim z dnia 7 lutego 1919 roku, w zastępstwie tejże, postanowiono uważać sprawę zatwierdzenia zamierzeń skarbowych m. Łodzi na rok bieżący za ostatecznie zatwierzoną i wydrukować je — w związku z powyższem — nie jako zamierzenia skarbowe, a w formie ostatecznie zatwierdzonego budżetu.

W drugim kwartale wpłynęło zamierzeń kasowych.

w kwietniu r. b. 2218

„ maja „ 2041

„ czerwca „ 2389

ogółem 6648

zwrócono zaś do wydziałów z powodu niewłaściwego sporządzenia względnie do wyjaśnienia 296 zarządzeń oraz przestano do Magistratu wzgl. Prezydium Magistratu do akceptacji 575 przekazów.

Ilość zarządzeń kasowych — jako dziennych wpływów — znacznie spadła w drugim kwartale (mniej o 1742 t. j. 20,8 proc. dzięki temu, iż Oddział Obrachunkowy uwzględnił tak zwane zarządzenia zbiorowe, asygnowane z jednej pozycji budżetowej dla kilku a nawet kilkunastu instytucyj miejskich.

Zadłużenie m. Łodzi powiększyło się w tym okresie o mk. 775.000.000 z czego:

a) tyt. pożyczki zwr. na budowę szkół powsz. marek 275.000.000.—

b) tyt. pożyczki na pokrycie niedoboru admin. mk. 500.000.000.—

ogółem mk. 775.000.000.—

wydatkowano zaś na roboty powiększające wartość majątku nieruchomościowego wzgl. na prace nadzwyczajne:

a) na budowę szkół powszechnych:

1) przy alcey Drewnowskiej mk. 256.090.846.—

2) przy alcey Konstantynowskiej mk. 295.172.460.—

3) przy alcey Targowej marek 328.055.658.—

4) przy ul. Nowo-Marysińskiej
marek 341.176.060.—

5) przy aliey Cegielnianej mk.
267.170.466.—

razem mk. 1.487.665.490.—

Powyższym wykazem nie jest
objęta wartość dostarczonej przez
Cegielnię Miejskie cegły, na którą
nie otrzymano jeszcze rozrachunku,

b) wydatki, związane z przeprze-
rowadzeniem wyborów do Rady Miejskiej
mk. 229.745.316.—

c) dla Wydziału Budownictwa:

1) na zakup cementu marek
138.391.232.—

2) na zakup drzewa budalc.
marek 8.614.306.—

3) na zakup mat. instalac. mk.
3.622.600.—

4) na zakup mat. budowlanych
marek 31.369.395.—

5) na budowę nowych studzien
marek 14.219.650.—

6) na budowę pomnika dla po-
ległych za wolność ładu mk. 16.888.800.

7) na budowę łaźni ludowej
marek 28.361.125.—

8) na roboty przygotowawcze
do budowy wodociągów mk. 1.673.100

9) na roboty przygotowawcze do
budowy kanaliz. mk. 5.467.565.—

10) na roboty kanaliz. na rze-
ce Łódzkiej mk. 592.500.—

razem mk. 249.200.273.—

d) dla Wydziału Zdrowotności
Publicznej:

1) na poczynienie zapasów żywn.
marek 388.793.900.—

2) na poczynienie zapasów dla
składu Wydziału mk. 68.434.475.—

razem mk. 547.291.555.—

e) dla Wydziału Gospodarczego:

1) na poczynienie zapasów dla
składu materiału piśmieni. marek
23.716.201.—

2) na poczynienie zapasów * dla
składu w celu zaopatrywania wy-
działów administrac. w ruchomości
mk. 12:927.360.—

razem mk. 36.643.561.—

Ogółem mk. 2.550.546.195.—

Obwieszczenia i Okólniki.

Okólnik № 55.

Wobec podwyższenia z dniem 1
listopada 1923 roku poborów pra-
cowników miejskich o 285,13 proc.
zawiadamia się, że każdemu z człon-
ków Magistratu i Rady Miejskiej, e-
wentualnie z pracowników miejskich,
delegowanych w sprawach służbo-
wych poza granice miasta Łodzi,
wypłaca się tytułem zwrotu kosztów
utrzymania djety w wysokości:

dla członków Ma-
gistratu, Rady Miejskiej oraz urzęd-
ników miejskich I, II i III kat. mk. 2,809,000.—

dla urzędników
miejskich IV, V, VI,
VII VIII i IX kategorii „ 1,488,000.—

dla urzędników
miejskich X, XI i XII
kategorji oraz oficja-
listów wszystkich 5
kategorji „ 1,128,000.—

dla robotników i
wszystkich innych
funkcjonariuszy miej-
skich „ 741,000.—

Wszelkie inne postanowienia, do-
tyczące rozjazdów służbowych, za-
warte w okólniku № 22 — 1108/22
l z dnia 21-go sierpnia 1922 roku,
utrzymują nadal swą moc.

W związku z niniejszem traci
moc obowiązująca okólnik № 50 —
760/23 l z dnia 10 października 1923
roku.

Łódź, dnia 5 listopada 1923 r.
Prezydent

(—) M. CYNARSKI.

Dyrektor
Zarządu Głównego
(—) J. Zalewski.

Okólnik № 56.

Prezydjum Magistratu wystosowa-
ło do Pana Mieczysława Kalinowskie-
go, pełniącego dotychczas obowiązki
Dyrektora Zarządu Głównego, pismo
treści następującej:

„Do pana
Mieczysława Kalinowskiego,
p. o. Dyrektora Zarządu Głównego,
w miejscu.

W związku z obsadzeniem waku-
jącego dotąd stanowiska dyrektora
Zarządu Głównego zwalniam Pana z
dn. 1 listopada 1928 roku od poru-
czonego Mu pełnienia obowiązków,
z tem stanowiskiem związanych, po-
zostawiając Go w urzędzie Wicedy-
rektorem Zarządu Głównego.

Jednocześnie wyrażam Panu po-
dziękowanie za wzorową obowiązko-
wość i godne uznania oddanie się,
które cechowały Pańską pracę przy
pełnieniu poruczonych Mu obowią-
zków.

Prezydent: (—) M. CYNARSKI.
Dyrektor
Zarządu Głównego
(—) J. Zalewski.

W związku z tem podaje się do
wiadomości Wydziałów i Oddziałów
Magistratu, że z dniem 1 listopada
1928 roku stanowisko Dyrektora Za-
rządu Głównego zostało powierzone
p. Józefowi Zalewskiemu, który już
objął urzędowanie.

Zakres ingerencji p. J. Zalewskie-
go w sprawy Wydziałów i Oddzia-
łów Magistratu zostanie podany nie-
bawem i obowiązywać będzie do
czasu opracowania statutów organi-
zacyjnych Wydziałów oraz regulami-
nów czynności wszystkich agend
Magistratu.

Jednocześnie zmienia się odpo-
wiednio p. I. 1 i p. II, 1 okólnika №
48 z dnia 8 października 1928 roku
odnośnie podpisywania zarządzeń ka-
sowych i korespondencji urzędowej.
Łódź, dnia 2 listopada 1928 roku.

Prezydent: (—) M. CYNARSKI.
Dyrektor
Zarządu Głównego
(—) J. Zalewski.

Kronika miejska.

— **Godziny przyjęć w Magistra-
cie.** Prezydent m. Łodzi, p. M. Cy-
narski, przyjmując interesantów w
poniedziałki, środy, czwartki i piąt-

ki od godz. 11—12 w poł. P. wice-
prezydenci, inż. W. Wojewódzki i W.
Groszkowski, — codziennie, z wyjąt-
kiem sobót, od godz. 10—12 w poł.

— **Sprawy finansowe.** Na wnio-
sek Wydziału Finansowo-Rachunko-
wego Magistrat postanowił, aby
wszelkie sprawy i wnioski natury fi-
nansowej, nieobjęte budżetem miej-
skim, a wymagające zatwierdzenia
Rady Miejskiej, kierowane były przez
Wydział Magistrata do delegacji Wy-
działu Finansowo - Obrachunkowego
przed wnieśieniem na posiedzenie
Magistrata. Zarządzenie to ma na
celu ujednostajnienie polityki finanso-
wej miasta.

— **Kary za niedopełnienie obo-
wiązku szkolnego.** W tygodniu od
12 do 17 listopada r. b. za nieposy-
łanie dzieci do szkoły z wyroków
Komisji Powszechnego Nauczania
odbyli kary areszta: 1) Banasiakowa
Krystyna, Ogrodowa 24, 1 dzień. 2)
Szymańska Stanisława, Zórawia 9,
1 dzień. 3) Kochaniak Józef, Roki-
cińska 8, 1 dzień.

— **Zakończenie zapisu do szkół
rocznika 1908—1909.** W dniu 15
listopada r. b. został zakończony
przydział młodzieży do szkół wie-
czornych. Zapisowi temu podlegała
młodzież rocznika 1908—1909, t. j.
ci którzy nie uczęszczają do szkół.
Nieczyniący zadość temu obowiązko-
wi będą pociągnięci do odpowiedzial-
ności karnej.

— **Obchód Sienkiewiczowski.** Z
powodu 7-cj rocznicy śmierci H.
Sienkiewicza w niedzielę dn. 18 b.
m. w II-cj Miejskiej Wypożyczalni
książek dla młodzieży odbył się ob-
chód Sienkiewiczowski. Obchód ten
przeznaczony był dla dzieci 6 i 7
oddziału szkół powszechnych. Na
obchodzie obecni byli m. in. ławnik
Wydziału Opieki Społecznej, W. Adam-
ski oraz dyrektor zarządu głównego,
J. Zalewski. W przepięknej po-
brzezi młodzieżą niewielkiej, lecz
miłej świetlicy, kierowniczką Wypo-

życzałni p. Augustyniakowa skreśliła krótki zyciorys naszego wielkiego powieściopisarza, ś. p. Henryka Sienkiewicza, oraz genezę wiekopomnej trylogii. Następnie zostały odczytane arywki z trylogii „Śmierć Podbięty”, „rozsadzenie kolabryny szwedzkiej przez Kmieica” „moment po odstąpieniu szwedów od Jasnej Góry” „pogrzeb Wołodjowskiego” oraz nowelka „Janko Mazykant”.

Odczytywane arywki oraz nowelka były pięknie ilustrowane odpowiednią muzyką przez p. Marię Smętkiewiczównę oraz rysunkami ręcznymi, wykonanymi przez p. Zofję Wodzińską, współpracowniczkę Wyższej Życzalni.

— **Miejskie szkoły zawodowe dla młodzieży, pracującej w przemyśle, rzemiośle i handlu.** Ze sprawozdania Wydziału Oświaty i Kultury za III kwartał r. b. wynika, iż miejskich szkół zawodowych (ognisk) dla młodzieży, pracującej w przemyśle, rzemiośle i handlu, było czynnych 6 z 38 klasami. Ogniska te znajdują się: I-e przy ul. Kilińskiego 134, II-gie — Zawadzkiej 42, III-cie Gubernatorskiej 3, IV-te Zamenhofa 38, V-te — Kilińskiego 103, oraz VI-te Gdańskiej 29 (żeńskie). We wszystkich tych 6-ciu ogniskach pobierało naukę 1143 osób, w tem 1089 chłopców i 54 dziewcząt. Podług ognisk przypadało na I-sze — 214, II-gie — 347, III-cie — 238, IV-te — 219, V-te — 71, VI-te — 54 wychowanków. Wśród nich było 1018 katolików, 4 ewangelików, 92 żydów i 29 innych wyznań.

Szkoły zawodowe obecnie posiadają klasę przygotowawczą i trzy klasy specjalne. W okresie sprawozdawczym (wrzesień) w klasie przygotowawczej było 229 uczniów, w I-iej specjalnej — 369, II-giej — 336, III-iej — 209.

— **O własne sanatorium w Rabce.** Na jednym z ostatnich posiedzeń Magistratu rozpatrywane m. in. wnioski Wydziału Opieki Społecznej w sprawie nabycia przez

Magistrat parceli gruntu w Rabce pod budowę własnego sanatorium dla dzieci gruźliczych. Właściciel źródła w Rabce p. dr. Kaden zaproponował miastu odstąpienie takiej parceli o obszarze ok. 4000 m. kw. po cenie 1 i pół lub 2 franków szwajc. za 1 m. kw. Wniosek swój Wydział Opieki Społecznej motywuje tem, że we własnym sanatorium miasto mogłoby leczyć do 1000 dzieci rocznie, przy czem koszty leczenia i utrzymania byłyby znacznie niższe, niż obecnie, gdy miasto wysyła dzieci do zakładów prywatnych. Zważywszy, że w sekcji do walki z gruźlicą zarejestrowanych jest kilka tysięcy dzieci szkolnych, sprawa leczenia zapobiegawczego dzieci jest dla miasta bardzo pilna i aktualna.

Magistrat postanowił wniosek Wydziału Opieki Społecznej przesać do Wydziału Budownictwa, celem fachowego zbadania i opracowania.

— **Wydatki miejskie na oświatę i kulturę.** W myśl zlecenia Magistratu, Wydział Oświaty i Kultury opracował już preliminarz budżetowy na 1924 rok. Za podstawę budżetu przyjęto stawki wrzesniowe. Według tych stawek budżet Wydziału Oświaty i Kultury we wpływach przewiduje samę 7.376.202.000.—mk. zaś w wydatkach — 113.386.400.000.—Mkp., przewyżka w wydatkach wynosi 106.010.198.000.—Mkp. Z tego na Oddział Szkolnictwa przewiduje się w wydatkach — 65.583.641.000.—Mkp., we wpływach — 676.000.000.—Mkp., przewyżka w wydatkach wynosi — 64.907.640.000.—Mkp.

Oddział obowiązków Szkolnego: w wydatkach — 3.803.656.000.—Mkp., we wpływach — 200.000.000.—Mkp., przewyżka w wydatkach wynosi — 3.603.656.000.—Mkp.

Oddział Oświaty Pozaszkolnej: w wydatkach — 43.999.103.000.—Mkp., we wpływach — 6.500.201.000.—Mkp., przewyżka w wydatkach wynosi — 37.498.902.000.—Mkp.

— **W sprawie świadectw przemysłowych.** Izba skarbową Łódzka

nadsyła nam z prośbą o zamieszczenie komunikat następujący:

Bardzo wiele osób, mieszkających w okręgu Izby Skarbowej, wyjeżdża w celach handlowych do województwa poznańskiego i pomorskiego, sądząc, że wykupione w odnośnej Kasie Skarbowej świadectwo przemysłowe upoważnia je do prowadzenia handlu w całej Polsce. Tymczasem tak nie jest, gdyż w b. zaborze pruskim i austriackim mają zastosowanie do handlu także specjalne przepisy, zawarte w odnośnych ustawach przemysłowych. Tak więc w województwie poznańskim uprawione są do wykonywania handlu domokrajnego tylko te osoby, które oprócz świadectwa przemysłowego posiadają patent domokrajny.

Te patenty wydaje obywatelom polskim na każdy rok kalendarzowy Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu. Na województwo pomorskie wydaje takie patenty Wojewódzki Sąd Administracyjny w Toruniu.

Na obowiązek posiadania patentów domokrajnych zwraca się uwagę płatników, handlujących w b. dzielnicy pruskiej, zaznaczając, że osoby, nieposiadające takich patentów, będą pociągane przez miejscowe władze do odpowiedzialności, w myśl po-

stanowień par. 148 L. 7 obowiązującej tam ordynacji procederowej z 21. VIII. 1869 roku.

— **O taryfę tramwajową.** W związku z ostatnią zmianą taryfy tramwajowej Dyrekcja K. E. Ł. pomieściła w pismach łódzkich z dn. 20 b. m. wyjaśnienie, w którym m. in. znajduje się następujący zwrot: „Jaż na posiedzeniu Rady Miejskiej, odbytem w dn. 8 b. m. przedstawiciel Magistratu wyjaśnił rzeczowo na moję zbadania na miejscu preliminarza budżetowego, że wprowadzenie tej taryfy było nieuniknione”.

Jak się dowiadujemy z Prezydium Magistratu, przedstawiciel zarządu miejskiego na posiedzeniu Rady Miejskiej w dn. 8 b. m. nie powiedział bynajmniej, że wprowadzenie ostatniej taryfy było nieuniknione. Pomijając jaż bowiem względy społeczne, nawet w interesie przedsiębiorstwa leżało wprowadzenie niższej taryfy, gdyż w tym wypadku większa frekwencja pokryłaby różnicę. Krytyczny pogląd co do nadmiernej wysokości taryfy wypowiedział przedstawiciel Magistratu zarówno wobec Dyrekcji K. E. Ł. przed wprowadzeniem taryfy, jak i na posiedzeniu Rady Miejskiej, o którym wspomniano w wyjaśnieniu Dyrekcji.

Ogłoszenie.

Podaje się do wiadomości, że z dniem 8 listopada 1923 roku weszła w życie ustawa z dnia 24 października 1923 r. w przedmiocie podwyższenia kar ze zwłokę, ogłoszona w Dzienniku Ustaw R. P. № 112, poz. 891 Art. 2 powyższej ustawy postanawia, że normę kar za zwłokę w wysokości 5% w stosunku dziennym stosuje się również do zaległości z tytułu zaliczek na podatek majątkowy, określonych w ostatniej części art. 32 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. № 94 poz. 746).

Celem uniknięcia dotkliwych kar za zwłokę, wzywa się płatników, obowiązanych do uiszczenia zaliczki na podatek majątkowy, aby w terminie, t. j. do 10 grudnia br. powyższą zaliczkę do Kas Skarbowych wpłacili.—

DYREKTOR IZBY SKARBOWEJ:
(—) TOWARNICKI.

Treść numeru 49-go:

Rozbudowa Wodociągów Miejskich w Poznaniu.—

Dział sprawozdawczy:

Protokół 11 posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 15 listopada 1923 roku.—
Sprawozdanie z działalności Oddz. Obrachunkowego za II kwartał b. r.

Obwieszczenia i okólniki.

Okólnik № 55 w sprawie podwyższenia djet członków Magistratu i Rady Miejskiej ewentualnie placowników miejskich wyjeżdżających w sprawach służbowych poza granice miasta Łodzi.

Okólnik № 56 w sprawie obsadzenia stanowiska dyrektora Zarządu Głównego.—

Kronika miejska.—

Licytacje przymusowe.

Wydział Podatkowy (Dział Sekwestracyjny) niniejszem podaje do wiadomości, że w dniu 28 listopada 1923 roku odbędą się licytacje ruchomości niżej podanych osób.

Jana Bonika, Dzielna 78, szafa. Alfabeta L., Cegielniana 19, kredens. Siedleckiej R., Kilińskiego 35, szafa. Lipszyca J., Pieprzowa 10, zegar. Rozenfarba J., Pieprzowa 14, zegar. Lipszyca H., Pieprzowa 10, 1 korzec węgla. Zawadzkiego Sz., N. Targowa 14, 2 krzesła. Glika Ch., Rybna 15, maszyna do szycia. Bachmana A., Wolna 28, zegar ścienny i klatka z ptakiem. Szulca R., Wolna 23, szafa. Rozenberga Ch., Łagiewnicka 1, waga. Opoczyńskiego A., Piotrkowska 10, 2 lustra. Rotenberga S., Łagiewnicka 1, 10 pudów cebuli. Pomeranc D., Nowomiejska 19, skarpetki i ponczochoy. Rozenberga L., Pomorska 2, zegar. Bornsteina A., Brzezińska 2, piecyk. Pryzanta Sz., Brzezińska 3, gramofon. Rozencwajga G., Brzezińska 23, lustro. Rozenberga Ch., Brzezińska 2, waga. Suszeka Ch., Brzezińska 14, lustro i kapa. Szajewicz J., Brzezińska 25, 2 czapki. Bitilera J., Łagiewnicka 1, 2 pudy jabłek. Sampolińskiego I., Łagiewnicka 1—5, 10 pudów cebuli. Skóry Sz., Zgierska 48, 2 landszafty. Nickiego Ch., Kościelna 6, sztuka towaru. Białeckiego F., Wrocławska 59, szafa. Brauna M., Południowa 8, szafa. Segala I., Kilińskiego 36, towar. Skulskiego H., Wschodnia 50, kredens. Bazaka J., Lipowa 48, szafa. Naparstka Ch., Lipowa 26, stół i 2 krzesła. Białogórskiej Ch., Pieprzowa 15, maszyna do szycia. Petersmana M., Joselewicza 7, waga, lustro i szafa. Brauner E., Biała 5, lustro. Birnbauma B., Sierakowskiego 26, szafa. Bergmana A., Pomorska 59—61, komoda. Blumowicza M., Zagajnikowa 9, szafa. Milewskiego I., Konstantynowska 28, para kamaszy. Rozenberga L., Nowomiejska 19, chustka. Pfefera I., Wschodnia 18, waga. Zakierskiego I., Spacerna 7, stół. Pudłowskiego Ch., Zgierska 30, kapa. „Posiew Spółka Spożywcza Robotnicza”, Wrzesińska 31, waga. Piątkowski U., Drewnowska 32, szafa. Anzela A., Brzezińska 24, 5 kilo mydła. Myca M., Młynarska 9, stół. Olszyckiego U., Brzezińska 21, zegar. Beatusa M., Luizy 3, 2 krzesła. Hercke L., Zagajnikowa 22, lustro. Mandelbauma J., Łagiewnicka 4, stół. Wolberga J., Al. I Maja 5, fotel.

Dnia 29 listopada 1923 roku o godz. 9-ej rano.

Banku Kredytowego w Warszawie Oddział w Łodzi, Piotrkowska 67, biurko i 3 krzesła. Kuznowicza W., Wysoka 11, etażerka. Puchana F., Wiznera 12, obrus. Kurkiewicza J., Wodna 19, kołdra, Gutermana I., Sienkiewicza 39, kapa i lustro. Braunera A., Sienkiewicza 39, kapa. Woźniaka T., Rokicińska 33, zegar. Kahla T., Wólczańska 117, krzesło. Lampa A., Wólczańska 147, budzik. Olsztajna M., Napiórkowskiego 47, stół. Reitera H., Rokicińska 10, zegar. Birnbauma Ch., Rzgowska 7, buty. Rajngold R., Piotrkowska 292, stół. Pidego G., N.-Zarzewska 33, kredens. Białacika R., Fijałkowska 28, szafa. Moesa J., sz. Pabjanicka 34, biurko. Piliszka H., Rzgowska 98, bieliźniarka.—

Redaktor: Bolesław Dudziński.

Wydawnictwo Zarządu Miasta Łodzi

Odbito w tłoczni B-ci Holcman w Łodzi ul. Zawadzka № 7.